

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2024. gada 30. janvārī (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 203. pants – Maksāšanas pienākums – Persona, kura PVN norāda rēķinā – Persona, kurai jāmaksā PVN – Fiktīvi rēķini, kurus izsniedzis darbinieks, norādot sava darba devēja datus bez viņa ziņas un piekrišanas – Darba devēja rēķinā

Lietā C-442/22

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Naczelny Sąd Administracyjny* (Augstākā administratīvā tiesa, Polija) iesniegusi ar 2022. gada 26. maija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2022. gada 5. jūnijā, tiesvedībā

P sp. z o.o.

pret

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie,

pietaloties

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs N. Pissarra [*N. Piçarra*], trešās palātas priekšsēdētāja K. Jirime [*K. Jürimäe*] (referente) un tiesnesis M. Safjans [*M. Safjan*],

ģenerālvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ģemot vārā rakstveida procesu,

ģemot vārā apsvērumus, ko snieguši:

- P sp. z o.o. vārdā – B. Przeciechowski, advokāts, un I. Skrok, doradca podatkowy,
- Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie vārdā – B. Kołodziej un T. Wojciechowski,
- Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców vārdā – P. Chrupek, radca prawny,
- Eiropas Komisijas vārdā – J. Jokubauskaitis un M. Rynkowski, pārstāvji,

noklausījies ģenerālvokātes secinājumus 2023. gada 21. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 203. pantu.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp P. sp. z o.o. (turpmāk tekstā – “sabiedrība P”) un *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie* (Nodokļu administrācijas palātas ģenerāldirektors, Polija; turpmāk tekstā – “nodokļu administrācija”) par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) parādiem saistībā ar sabiedrības P. K. izsniegtajiem fiktīvajiem rēķiniem.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 PVN direktīvas 9. pants ir noteikts:

“1. “Nodokļa maksātājs” ir jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta.

Jebkuru ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzēju darbību, tostarp kalnrūpniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo profesiju darbību, uzskata par “saimniecisku darbību”. Materiāla vai nemateriāla pašuma izmantošana ar noliku gūt no tā ilglaicīgus ienākumus jo paši ir uzskatāma par saimniecisku darbību.

2. Papildus 1. punktā minētajām personām par nodokļa maksātāju uzskata jebkuru personu, kura neregulāri piegādā jaunu transportlīdzekli, ko pārvēdīs, pircējs vai cita persona pārvēdīja vai pircēja vārdā nosūtīta vai transporta pircējam uz galamērķi ārpus kādas dalībvalsts teritorijas, bet [Eiropas] Kopienas teritorijā.”

4 Saskaņā ar šīs direktīvas 167. pantu:

“Atskaitēšanas tiesības rodas brīdī, kad atskaitēmais nodoklis kļūst iekasājams.”

5 Minētās direktīvas 203. pants ir paredzēts:

“PVN maksā ikviena persona, kura PVN norēķinā.”

6 Šīs pašas direktīvas 205. pants ir formulēts šādi:

“Šīs direktīvas 193. līdz 200. pants un 202., 203. un 204. pants minētajos gadījumos dalībvalstis var paredzēt, ka par PVN nomaksu ir solidāri atbildīga kāda cita persona, nevis par PVN nomaksu atbildīgā persona.”

Polijas tiesības

7 2004. gada 11. marta *ustawa o podatku od towarów i usług* (Likums par pievienotās vērtības nodokli; Dz.U. 2011, Nr. 177, 1054. pozīcija), redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – “PVN likums”), 108. panta 1. punkts, ar ko ir transponēts PVN direktīvas 203. pants, ir paredzēts:

“Ja juridiska persona, organizatoriska vienība, kam nav tiesības, vai fiziska persona izsniedz rēķinu, kurā tā norēķina nodokļa summu, tai ir pienākums to samaksāt.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

8 Laikposmā no 2001. līdz 2014. gadam sabiedrība P, kas ir PVN maksātāja, tostarp veica degvielas mazumtirdzniecību degvielas uzpildes stacijā, kuru no 2005. gada novembra pārvaldāja šīs sabiedrības darbiniece P. K.

9 Nodokļu revīzijā tika atklāts, ka laikposmā no 2010. gada janvāra līdz 2014. gada aprīlim minētā sabiedrība par kopējo PVN summu 1 497 847 Polijas zloti (aptuveni 319 254 EUR) dažādiem uzņēmumiem bija izsniegusi 1679 PVN rēķinus, kuri neatspoguļoja faktisku preču pārdošanu, un šie uzņēmumi atskaitīja šajos rēķinos norādīto PVN. Minētie rēķini netika iegrāmatoti sabiedrības P grāmatvedības uzskaitē, un atbilstošais PVN netika nedz iemaksāts valsts budžetā, nedz arī šīs sabiedrības to deklarēja.

10 Strādāgie rēķini fiktīvi bija piesaistīti pārdošanas darījumiem, kuri faktiski tika veikti P. K. pārvaldītājā degvielas uzpildes stacijā un kuri bija reģistrēti sabiedrības P kases aparātos. Proti, šiem rēķiniem bija pievienoti autentiski kases čeki, kas atbilda faktiski ar šiem uzņēmumiem veiktajiem darījumiem, kuri nebija tie, kas bija norādīti minētajos rēķinos, un šos rēķinus bija izrakstījusi un pārdevusi P. K. bez šīs sabiedrības vadības ziņas un piekrišanas, lai krāpnieciski iegūtu PVN atmaksu no subjektiem, kas bija šo pašu rēķinu adresāti.

11 Šos kases čekus atguva degvielas uzpildes stacijas darbinieki, kas tos nodeva P. K., pretī saņemot finansiālu labumu. Strādāgie rēķini tika reģistrēti degvielas uzpildes stacijas datorā citādā formātā nekā parastie sabiedrības P izsniegtie rēķini, un tos nevarēja aplūkot, neatbloķējot šo datoru. P. K. izmantoja sabiedrības P datus, minot to kā strādāgo rēķinu izsniedzēju un rēķinos norādot šīs sabiedrības nodokļu maksātāja identifikācijas numuru (turpmāk tekstā – “NIN”).

12 2014. gada 24. maijā P. K. tika atbrīvota no darba vainas dēļ.

13 *Naczelnik Urzędu Skarbowego* (Nodokļu iestādes direktors, Polija) pēc nodokļu revīzijas pieņemā lēmumu, kurā tika noteikta PVN summa, kas sabiedrībai P bija jāmaksā par strādāgajiem rēķiniem, kuri izsniegti laikposmā no 2010. gada janvāra līdz 2014. gada aprīlim.

14 Ar 2017. gada 31. oktobra lēmumu nodokļu administrācija nodokļu iestādes direktora lēmumu atstāja spēkā negrozītu. Tā uzskatīja, ka sabiedrība P nav rīkojusies ar pienācīgu rūpību, lai novērstu strādāgo rēķinu izsniegšanu. Faktiski nevienam dokumentam nebija precizēts, kāda atbildība bija P. K., kura saskaņā ar viņai uzticētajiem pienākumiem rūpās šīs sabiedrības grāmatvedības informātikas sistēmās un bez vadības apstiprinājuma varēja izsniegt rēķinus atbilstoši degvielas uzpildes stacijās ieņēmumiem. Ēmot vērā, ka minētās sabiedrības valdes priekšsēdētājs zināja, ka rēķini tiek izrakstīti saistībā ar degvielas uzpildes stacijas izsniegtajiem kases čekiem bez grāmatvedības pārbaudes, viņš varēja paredzēt un viņam bija jāparedz, ka šāda prakse sekmēs rēķinu izsniegšanu krāpnieciskos nolūkos. Tieši uzraudzības un atbilstošas organizācijas neesamības dēļ sabiedrības P valdes priekšsēdētājs strādāgo darbības esot atklājis tikai nodokļu administrācijas veiktās revīzijas laikā. No tā izrietot, ka P. K. nevar tikt uzskatīta par trešo personu attiecībā pret sabiedrību P.

15 Turklāt nodokļu administrācijas budžeta zaudējumu risks neesot ticis izslēgts, līdz ar to esot piemērojams PVN likuma 108. panta 1. punkts.

16 Ar 2018. gada 23. februāra Izmumu *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie* (Kubinas vojevodistes administratīvā tiesa, Polija) noraidīja sabiedrības P celto prasību par nodokļu administrācijas Izmumu. Pēc tam šī sabiedrība iesniedza kasācijas sūdzību *Naczelny Sąd Administracyjny* (Augstākā administratīvā tiesa, Polija), kas ir iesniedzējtiesa šajā lietā.

17 Šī tiesa uzskata, ka attiecībā uz PVN likuma 108. panta 1. punkta, ar kuru ir transponēts PVN direktīvas 203. pants, interpretāciju pastāv divi atšķirīgi valsts judikatūras virzieni.

18 Saskaņā ar pirmo interpretāciju, lai piemērotu šo tiesību normu, neesot jēm vērā, ka strādāgos rādītājus ir izsniegusi darbiniece, izmantojot sava darba devēja vārdu un NIN. Faktiski pietiekot konstatēt, ka šai darbiniecei bija tiesības izsniegt rādītājus un ka I dz ar to sabiedrībai, kas viņu nodarbina, ir jāuzņem riski, kas saistīti ar tās darbinieku atlasi. Atbrīvot darba devēju no atbildības gadījumā, ja tās darbinieks izsniedz rādītājus, nozīmētu šīs atbildības nodošanu dalībvalstij, kas nebūtu pieņemami. Šāda interpretācija tomēr nozīmētu, ka būtu jānosaka, vai šī atbildība ir objektīva atbildība vai atbildība vainas dēļ. Šajā pētījumā minētajā gadījumā sabiedrībai, kuras dati ir norādīti strādāgajā rādītājā, PVN maksāšanas pienākums būtu tikai tad, ja tās būtu pieņēmusi kļūdu vai nolaidību vai nebūtu izpildījusi tās uzraudzības pienākumu.

19 Saskaņā ar otro interpretāciju subjekts, kura datus nelikumīgi cits subjekts ir izmantojis āunprātīgi, neesot uzskatāms par strādāgo rādītāja izdevēju un tādējādi saskaņā ar PVN likuma 108. panta 1. punktu tam neesot jāmaksā šajā rādītājā norādītais PVN. Šajā tiesību normā esot skaidri noteikts, ka PVN ir jāmaksā personai, kas "izsniedz rādītāju", nevis personai, kuras dati tikuši āunprātīgi izmantoti. Iesniedzējtiesa piebilst, ka šāda interpretācija varētu izrietēt arī no PVN direktīvas 203. panta formulējuma.

20 Šīdos apstākļos *Naczelny Sąd Administracyjny* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādas prejudiciālas jautājumus:

"1) Vai PVN direktīvas 203. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja PVN maksātāja darbinieks ir izrakstījis viltotu rādītāju, kurā norādīts PVN un kurā višķ k nodokļa maksātāju ir norādījis darba devēju bez viņa ziņas un piekrišanas, par personu, kura norāda PVN rādītājā un kurai ir jāmaksā PVN, ir uzskatāms:

- PVN maksātājs, kura dati tika nelikumīgi izmantoti rādītāja saturā, vai
- darbinieks, kurš nelikumīgi norādījis PVN rādītājā, izmantojot PVN maksātāja datus?

2) Vai, lai noteiktu, kurš PVN direktīvas 203. panta izpratnē ir uzskatāms par personu, kas rādītājā norāda PVN un kurai ir pienākums to samaksāt, iepriekš [pirmajā jautājumā] minētajos apstākļos, ir nozīmējam, vai PVN maksātājam, kas nodarbina darbinieku, kurš PVN rādītājā ir nelikumīgi izmantojis nodokļa maksātāja, kas viņu nodarbina, sniegto informāciju, var pārmest, ka viņš nav pietiekami rūpīgi uzraudzījis šo darbinieku?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

21 Ar abiem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai PVN direktīvas 203. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja PVN maksātāja darbinieks ir izsniedzis fiktīvu rādītāju, kurā norādīts PVN, izmantojot sava darba devēja k nodokļa maksātāja identitāti bez viņa ziņas un piekrišanas, šis darbinieks ir jāuzskata par personu, kas ir norādījusi PVN šī panta izpratnē.

22 PVN direktīvas 203. pantā ir paredzēts, ka ikvienai personai, kura PVN norēķina, ir jāmaksā šajā rēķinā norādītais nodoklis.

23 Pirmkārt, attiecībā uz šo 203. panta piemērošanas jomu Tiesa ir precizējusi, ka rēķinā norādītais PVN ir jāmaksā šo rēķina izsniedzējam, tostarp tad, ja nav noticis neviens faktiskais ar nodokli apliekams darījums (šajā nozīmā skat. spriedumus, 2013. gada 31. janvāris, *Stroy trans*, C-642/11, EU:C:2013:54, 38. punkts, un 2022. gada 8. decembris, *Finanzamt Österreich* (PVN, par kuru rēķins kļūdaini izrakstīts galapatērtījiem), C-378/21, EU:C:2022:968, 19. punkts).

24 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru minētā 203. panta mērķis ir novērst nodokļu ieņēmumu zaudēšanas risku, ko var izraisīt PVN direktīvā paredzētās nodokļa atskaitēšanas tiesības (spriedumi, 2013. gada 31. janvāris, *Stroy trans*, C-642/11, EU:C:2013:54, 32. punkts, un 2022. gada 8. decembris, *Finanzamt Österreich* (PVN, par kuru rēķins kļūdaini izrakstīts galapatērtījiem), C-378/21, EU:C:2022:968, 20. punkts). Līdz ar to tas ir piemērojams, ja ir kļūdaini izrakstīti rēķins par PVN un pastāv nodokļu ieņēmumu zaudēšanas risks, jo attiecīgā rēķina saņēmējs var izmantot savas tiesības uz šāda PVN atskaitēšanu (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2022. gada 8. decembris, *Finanzamt Österreich* (PVN, par kuru rēķins kļūdaini izrakstīts galapatērtījiem), C-378/21, EU:C:2022:968, 21. punkts).

25 Tādējādi gadījumā, ja pastāv nodokļu ieņēmumu zaudēšanas risks, rēķina, kurā norādīta PVN summa, izsniedzējam ir jāmaksā šo summu neatkarīgi no jebkādas vainas. Savukārt, ja šāds zaudēšanas risks ir izslēgts, PVN direktīvas 203. pants nav piemērojams (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2022. gada 8. decembris, *Finanzamt Österreich* (PVN, par kuru rēķins kļūdaini izrakstīts galapatērtījiem), C-378/21, EU:C:2022:968, 24. punkts).

26 Šajā lietā no iesniedzējtiesas nolūmuma izriet, ka strādāgie rēķini tikuši izsniegti krāpšanas nolūkā. Proti, PVN summas tika fiktīvi iekasētas, lai ātrā šo rēķinu saņēmējiem krāpnieciski iegūt tiesības uz šo PVN atskaitēšanu. Iesniedzējtiesa norāda, ka nodokļu ieņēmumu zaudēšanas risks nav izslēgts, jo tiesības uz nodokļa atskaitēšanu, uz kurām varētu atsaukties minēto rēķinu adresāti, nevarot kompensēt ar to, ka šo pašu rēķinu izsniedzējs pārskaita attiecīgo summu. Tādā šāda situācija principā ietilpst PVN direktīvas 203. panta piemērošanas jomā, kamēr vien šāds risks pastāv.

27 Otrkārt, attiecībā uz šajā 203. pantā minēto pienākuma adresāta identifikāciju jānorāda, ka vārdu savienojuma “jebkura persona” izmantošana nozīmā, ka šis adresāts ne vienmēr ir nodokļa maksātājs PVN direktīvas 9. panta izpratnē. Tādā fiziskai personai, kas nav nodokļa maksātāja, principā var tikt piemērots šīs direktīvas 203. pantā paredzētais pienākums, ja tā PVN norēķina.

28 Tomēr šo 203. panta formulējums neapņemas atbildi uz jautājumu, kas ir “persona, kura norēķina PVN” minētā 203. panta izpratnē, ja šī ietamais rēķina izsniedzējs, kas ir PVN maksātājs, ir āunprātīgi izmantojis tās kā PVN maksātājas identifikācijas datus un ja šis rēķins ir fiktīvs rēķins, ko šo nodokļa maksātāja darbinieks izsniedzis PVN krāpšanas nolūkā. Vārdu savienojums “ikviena persona” tā vispārīgā un nediferencētā rakstura dēļ var attiekties gan uz nodokļa maksātāju, gan uz darba ņēmēju.

29 Šaj? zi?? ir j?uzsver, ka saska?? ar past?v?go judikat?ru c??a pret iesp?jamu kr?pšanu un ?aunpr?t?gu izmantošanu ir PVN direkt?v? atz?ts un ar to iedrošin?ts m?r?is un ka attiec?g?s personas nevar atsaukties uz Savien?bas ties?bu norm?m kr?pniecisk? vai ?aunpr?t?g? nol?k? (Šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2004. gada 29. apr?lis, *Gemeente Leusden* un *Holin Groep*, C?487/01 un C?7/02, EU:C:2004:263, 76. punkts, k? ar? 2020. gada 2. j?lijs, *Terracult*, C?835/18, EU:C:2020:520, 38. punkts).

30 Šim m?r?im pretrun? b?tu PVN direkt?vas 203. panta interpret?cija, saska?? ar kuru š?ietams fikt?va r??ina, kur? nor?d?ts PVN, izsniedz?js, kura PVN maks?t?ja identit?ti k?ds ir ?aunpr?t?gi izmantojis, ir "persona, kura nor?da PVN" š? panta izpratn?, ja šis š?ietamais izsniedz?js ir r?kojies labtic?gi un ja nodok?u administr?cija zina t?s personas identit?ti, kura faktiski izdevusi šo fikt?vo r??inu. Š?d? situ?cij? tieši š? p?d?j? min?t? persona ir j?uzskata par "personu, kura nor?da PVN" min?t? 203. panta izpratn?.

31 Šaj? gad?jum? k?da darbiniece izmantoja sava darba dev?ja datus bez vi?a zi?as un piekrišanas, izsniedzot fikt?vus r??inus, kuros nor?d?ts PVN un kuros šis darba dev?js min?ts k? nodok?a maks?t?js, ar m?r?i tos p?rdot nelikum?gi, lai pirc?ji var?tu prettiesiski izmantot ties?bas uz nepamatoti samaks?t? PVN atskait?šanu.

32 L?gum? sniegt prejudici?lu nol?mumu iesniedz?jtiesa tom?r preciz?, ka darba dev?js neesot izr?d?jis visu pien?c?go r?p?bu, lai izvair?tos no fikt?vu r??inu izsniegšanas. Š? darbiniece bija atbild?ga par r??inu sagatavošanu, un tai tostarp bija pilnvaras PVN r??inus izsniegt ?rpus r??inu inform?tikas sist?mas, un vi?ai nebija j?sa?em atseviš?a piekrišana no sava darba dev?ja. Nodok?u administr?cija t?d?j?di uzskat?ja, ka šis darba dev?js neesot izpild?jis savu uzraudz?bas pien?kumu un ka vi?a nolaid?ba vi?am esot liegusi atkl?t un nov?rst savas darbinieces kr?pniecisk?s darb?bas. L?dz ar to š?s administr?cijas ieskat? min?tais darba dev?js bija j?uzskata par personu, kura PVN ir nor?d?jusi PVN direkt?vas 203. panta izpratn?, un t?gad tam ir j?maks? str?d?gajos r??inos nor?d?tais PVN, piem?rojot valsts ties?bu normu, ar kuru transpon?ts šis 203. pants.

33 Šaj? zi?? j?atg?dina, ka saska?? ar past?v?go judikat?ru, kas neapšaub?mi ir izstr?d?ta citos apst?k?os, nevis tajos, par kuriem ir runa pamatliet?, Savien?bas ties?b?m nav pretrun? pras?ba, lai uz??m?js veiktu visus pas?kumus, ko no vi?a sapr?t?gi var piepras?t, lai nodrošin?tu, ka vi?a veikt? darb?ba netiktu iesaist?ta PVN kr?pšan? (spriedumi, 2007. gada 27. septembris, *Teleos u.c.*, C?409/04, EU:C:2007:548, 65. punkts, k? ar? 2012. gada 21. j?nijs, *Mahagében* un *Dávid*, C?80/11 un C?142/11, EU:C:2012:373, 54. punkts).

34 Šaj? aspekt? Tiesa jau ir nospriedusi, ka, ja ir nor?des, kas pie?auj aizdomas par p?rk?puma vai kr?pšanas esam?bu, inform?tam tirgus dal?bniekam var atbilstoši lietas apst?k?iem tikt noteikts pien?kums noskaidrot inform?ciju par citu tirgus dal?bnieku, no kura vi?š ir iecer?jis pirkt preces vai pakalpojumus, lai p?rliecin?tos par vi?a uzticam?bu (spriedums, 2012. gada 21. j?nijs, *Mahagében* un *Dávid*, C?80/11 un C?142/11, EU:C:2012:373, 60. punkts).

35 Ēmot vār? š? sprieduma 29. punkt? min?to mēr?i, l?dz?gs r?p?bas pien?kums saist?b? ar PVN direkt?vas 203. pantu ir j?attiecina uz darba dev?ja attieksmi pret savu darbinieku, it ?paši, ja šis darbinieks ir atbild?gs par t?du r??inu izsniegšanu, kuros PVN ir nor?d?ts vi?a darba dev?ja v?rd? un lab?. T?d?j?di š?ds darba dev?js, kas ir PVN maks?t?js, nevar tikt uzskat?ts par labtic?gu, ja tas nav izr?d?jis sapr?t?gi pras?to r?p?bu, lai kontrol?tu sava darbinieka r?c?bu un t?d?j?di izvair?tos no t?, ka šis darbinieks var?tu izmantot darba dev?ja k? PVN maks?t?ja identifik?cijas datus, lai izsniegtu fikt?vus r??inus kr?pšanas nol?k?. T?d? situ?cij? darba dev?js var tikt vainots vi?a darbinieka kr?pniecisk? r?c?b? un t?gad šis darba dev?js ir j?uzskata par personu, kas str?d?gajos r??inos ir nor?d?jusi PVN š? 203. panta izpratn?.

36 L?dz ar to š?dos apst?k?os nodok?u administr?cijai vai tiesai, kas izskata lietu, ir j?veic visaptverošs nov?rt?jums par visiem atbilstošajiem elementiem, lai noteiktu, vai nodok?a maks?t?js – kura PVN maks?t?ja identifik?cijas datus t? darbinieks ir izmantojis ?aunpr?t?gi, izsniedzot fikt?vus r??inus kr?pšanas nol?k? – ir izr?d?jis r?p?bu, kas sapr?t?gi pras?ta, lai kontrol?tu š? darbinieka r?c?bu. Ja tas t? nav, šim nodok?a maks?t?jam ir j?maks? šajos r??inos nor?d?tais PVN saska?? ar PVN direkt?vas 203. pantu.

37 Ēmot vār? iepriekš min?tos apsv?rumus, uz uzdotajiem jaut?jumiem ir j?atbild, ka PVN direkt?vas 203. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka tad, ja PVN maks?t?ja darbinieks ir izsniedzis fikt?vu r??inu, kur? nor?d?ts PVN, izmantojot sava darba dev?ja k? nodok?a maks?t?ja identit?ti bez š? darba dev?ja zi?as un piekrišanas, šis darbinieks ir j?uzskata par personu, kas nor?d?jusi PVN š? 203. panta izpratn?, ja vien šis nodok?a maks?t?js nav izr?d?jis sapr?t?gi pras?to r?p?bu, lai kontrol?tu min?t? darbinieka r?c?bu.

Par ties?šan?s izdevumiem

38 Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba izriet no tiesved?bas, kas notiek iesniedz?jties?, t?p?c t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (astot? pal?ta) nospriež:

Padomes Direkt?vas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu 203. pants

ir j?interpret? t?d?j?di, ka

tad, ja pievienot?s v?rt?bas nodok?a (PVN) maks?t?ja darbinieks ir izsniedzis fikt?vu r??inu, kur? nor?d?ts PVN, izmantojot sava darba dev?ja k? nodok?a maks?t?ja identit?ti bez š? darba dev?ja zi?as un piekrišanas, šis darbinieks ir j?uzskata par personu, kas nor?d?jusi PVN š? 203. panta izpratn?, ja vien šis nodok?a maks?t?js nav izr?d?jis sapr?t?gi pras?to r?p?bu, lai kontrol?tu min?t? darbinieka r?c?bu.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – po?u.